

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 3380-09
28 נובמבר 2012

לפני: השופט אילן איטח

נציגת ציבור עובדים גב' XXXXXXXX XXXXXXXX
נציגת ציבור מעבידים גב' XXXXXXXX XXXXXXXX

התובע: XXXXXXXX XXXXXXXX

ע"י ב"כ עו"ד יעל אמר-רוזנברג

-

הנתבע: 1. XXXXXXXX בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד שרון (שביט) כפתורי ועו"ד איתי ויסמן

2. XXXXXXXX בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד טל שנהר-נוי

החלטה

1. לפנינו תביעה ובה עותר התובע לפצותו בגין שתי עילות: הראשונה - נזק שנגרם לו בתחילת שנת 2008 בשל איחור בביצוע ההוראה על העברת כספי הצבירה בקרן הפנסיה בניהול הנתבעת 1 לקרן הפנסיה בניהול הנתבעת 2; השנייה – לטענת התובע במעבר בין שנת 2005 ל-2006 "נעלם" מכספי הצבירה בקרן הפנסיה של הנתבעת 1 סכום של 600 ₪ ונתבעת 1 התחייבה לפצותו בסך של 950 ₪ - התחייבות שלא קויימה.

2. הנתבעת 1 (להלן – XXXXXXXX) טענה כי האיחור בהעברת הכספים אינו רובץ לפתחה, והתובע אף הודה בכך במכתבו מיום 17.6.08, וכי האשם רובץ לפתחה של הנתבעת 2 (להלן – XXXXXXXX). XXXXXXXX, אשר צורפה לתובענה כנתבעת נוספת מאוחר יותר¹, טוענת כי האחריות לאיחור רובצת על XXXXXXXX.

העילה הראשונה – העברת כספי הצבירה באיחור

¹ כתב תביעה מתוקן מיום 12.07.09. לכתב תביעה זה צורף כנתבע נוסף גם סוכן הביטוח בתקופה הרלוונטית – מר XXXXXXXX XXXXXXXX, אך התובענה כנגדו נמחקה בהסכמה בישיבה מיום 1.10.09.

3. שתי הנתבעות הן "חברות מנהלות" של קרנות פנסיה חדשות, וככאלה הן כפופות להוראות חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים, תשס"ה – 2005 (להלן – החוק הפיקוח); הוראות תקנות מס הכנסה (כללים לאישור וניהול קופות גמל), תשכ"ד – 1964; ולהוראות המפקח של שוק ההון, הביטוח והחיסכון שבמשרד האוצר (להלן – המפקח) שמוצאות מעת לעת בחוזרים.

4. כולם מסכימים כי כללי ניווד כספי צבירה מ"קרן מעבירה" (במקרה זה XXXXXXXX) ל"קרן מקבלת" (במקרה זה XXXXXXXX) מוסדרים בחוזרי המפקח. לענייננו רלוונטי חוזר פנסיה 2005-3-17 מיום 23.8.05, שתוקן בחוזר פנסיה 2007-3-2 מיום 1.2.07 (להלן – חוזר 2005 ו- חוזר 2007, בהתאמה, וביחד – חוזר הניוד)².

5. עוד אין מחלוקת כי ניווד כספי הצבירה של התובע מXXXXXXXX לXXXXXXXX בוצע באיחור, לעומת המועד שבו צריך היה להתבצע אילו נהגו הכל בהתאם לחוזרים הרלוונטיים. השאלה שלפנינו היא על מי האחריות לאותו איחור. קודם לכן נפנה לבחינת העובדות הרלוונטיות.

הרקע העובדתי

6. התובע, יליד 1940, הצטרף לקרן פנסיה כללית (ללא מרכיב של ביטוח שאירים ונכות) בניהולה של XXXXXXXX בחודש 9/05.

7. ביום 26.11.07 נפגש התובע עם מר XXXXXXXX XXXXXXXX, מנהל התפעול של XXXXXXXX. מלכתחילה ביקש התובע להפגש עם מנכ"ל הקרן דאז – מר XXXXXXXX XXXXXXXX, אך נוכח עומס בעבודתו של האחרון התקיימה הפגישה עם מר XXXXXXXX.

לטענת התובע, באותה פגישה הוא הביע את חוסר שביעות רצונו מביצועי והתנהלות XXXXXXXX וביקש להעביר עד ליום 31.12.07 את כספי הצבירה לקרן פנסיה אחרת. לטענת התובע, בפגישה הנ"ל הנחה אותו מר XXXXXXXX כי לצורך העברת כספי הצבירה די בהתראה של 3 שבועות.

מר XXXXXXXX הכחיש את גרסת התובע. לטענתו, באותה פגישה נדון נושא אחד ויחיד והוא טענות התובע בקשר לפער בסכומי הצבירה בין הדו"חות השנתיים השונים שקיבל; לטענתו באותה פגישה לא עלה עניין עזיבתו של התובע, ובכל מקרה הוא לא אמר לתובע שדי בשלושה שבועות לצורך העברת הכספים לקרן אחרת; עוד טען מר XXXXXXXX כי אין הגיון בהבטחה שכזו שכן, הגם שטכנית ניתן לעמוד בפרק זמן שכזה, מימושה תלוי בגורמים נוספים כגון, הקרן המקבלת ומילוי מצידה אחר הוראות המפקח על שוק ההון המסדירות מעבר שכזה.

² חוזרי הפנסיה האמורים צורפו כנספחים ב/1 ו- ב/2 לתצהיר מר XXXXXXXX.

8. לאחר ששקלנו את גרסאות הצדדים לא שוכנענו במידה הנדרשת להעדיף את גרסת התובע דווקא, ואלה טעמינו בתמצית: האחד, מדובר בגרסה מול גרסה ונטל ההוכחה מוטל על התובע; השני, גרסת התובע היא גרסת בעל דין שמטבע הדברים דרוש לה סיוע, ולא מצאנו טעם להעדיף את גרסתו על פני זו של מר XXXXXXXX; השלישי, לא רק שלעדות התובע אין סיוע, הרי שמכתבו של התובע מיום 2.12.07 מחליש את גרסתו³. ובמה דברים אמורים: מדובר במכתב שהופנה למנכ"ל XXXXXXXX בהמשך לפגישה מיום 26.11.07 עם מר XXXXXXXX. במכתב מזכיר התובע את עניין הדו"חות ומבקש להסדיר את המחלוקת לגבי הדו"חות. אין שם כל איזכור או התייחסות לעזיבתו את XXXXXXXX, כפי שמתבקש מההקשר אילו עניין זה אכן עמד על הפרק. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא במכתבו של מר XXXXXXXX אל התובע, נושא תאריך 1.1.08⁴, בתשובה למכתבו של התובע מיום 2.12.07 – שם משיב מר XXXXXXXX לתובע כי לא "נעלם" מחשבונו סכום כסף (העילה השניה), אך כ"מחווה שרותית של רצון טוב הוחלט 'לפנים משורת הדין' לזכות" את חשבונו של התובע ב- 950 ₪. מחווה שירותית שכזו מתיישבת יותר עם הטענה לפיה בשיחה האמורה כלל לא עלה עניין עזיבת XXXXXXXX. לטענת התובע אין ללמוד ממכתבו דבר לעניין תוכן הפגישה עם מר XXXXXXXX. לטענתו, מאחר ולא נדרשה הסכמת XXXXXXXX למעבר ל-XXXXXXXX הוא לא התייחס במכתב זה לעניין המעבר. לטעמינו, מדובר בהסבר דחוק. מההקשר של המכתב המדבר על "הסדר" של בעיה במועד קרוב כל כך להעברת הכספים, קשה להסביר העדר התייחסות לעניין המעבר. כאמור, הדבר מתיישב פחות עם המחווה השירותית. כך או כך, אפילו נתעלם מעניין המכתבים האמורים די בשני הנימוקים הראשונים כדי לקבוע שלא הורם הנטל להוכיח את הטענה בדבר ההתחייבות להעביר תוך 3 שבועות.

לטענה נוספת של התובע בדבר קיומה של ראיה נוספת לאותה התחייבות נטענת, נדרש בהמשך (סעיף 13 להלן).

נדגיש, איננו קובעים כי טענת התובע נבדחה מליבו. איננו בוחני כליות ולב. לא מן הנמנע שבמהלך הפגישה הנ"ל נשאלה על ידי התובע שאלה צדדית לגבי פרק הזמן שדרוש להעברה, זאת נוכח חוסר שביעות רצונו מקיומן של בעיות בדו"חות של אקלנס. לא מן הנמנע כי בתשובה לשאלה שכזו אף ניתנה תשובה המתייחסת ל- 3 שבועות. תשובה שלטענת התובע, תואמת את מה שנמסר לו על ידי סוכן הביטוח. אך וכפי שכבר ציינו, לא שוכנענו כי מר XXXXXXXX התחייב באותה פגישה כטענת התובע כי ההעברה תבוצע תוך 3 שבועות, ובודאי שלא שוכנענו כי ההתחייבות כוונה לתאריך יעד של 1.1.08.

לבסוף נציין, כי לטעמינו למחלוקת עובדתית זו אין רלוונטיות בכל הנוגע ליחסים של התובע ו-XXXXXXXX זאת נוכח המסקנות בהמשך. עמדתנו זו נבחר בעיתה.

³ נספח א' לתצהיר מר XXXXXXXX.

⁴ נספח ט' לתצהיר התובע.

9. ביום 11.12.07 חתם התובע בפני מר XXXXXXXX XXXXXXXX, בתקופה הרלוונטית סוכן ביטוח עצמאי בענף הפנסיה (להלן – **הסוכן**), על טופס בקשה להעברת כספי הצבירה מקרן הפנסיה בניהול XXXXXXXX לקרן הפנסיה שבניהול XXXXXXXX (להלן – **הבקשה**).

10. הבקשה הועברה ע"י הסוכן למשרדי XXXXXXXX אשר מצידה חתמה על הבקשה ביום 12.12.07.⁵

11. לטענת התובע הנסמכת על מידע שנמסר לו – כך נכתב בתצהירו, הבקשה נשלחה מXXXXXXXX לXXXXXXXX בפקס כבר ביום 12.12.07. XXXXXXXX מכחישה את קבלת הפקס. התובע לא הסביר ממי הוא למד על המידע. מחקירתו הנגדית של מר XXXXXXXX השתמע כי התובע למד על כך מהסוכן⁶, שלא הובא לעדות. כך או כך, טענה זו לא רק שלא נתמכת בראיות ישירות היא אף לא נתמכת בעדות של עד XXXXXXXX – מר XXXXXXXX, ולפיכך, אנו קובעים שהיא לא הוכחה.

12. כך או כך, ביום 25.12.07 נשלחה הבקשה מXXXXXXXX לXXXXXXXX בדואר אלקטרוני⁷ (להלן – **הדוא"ל מיום 25.12.07**). על עובדה זו חלוקים XXXXXXXX וXXXXXXXX. לטענת XXXXXXXX, הדוא"ל מיום 25.12.07 נשלח שלא לכתובת הדואר האלקטרוני שנועדה לכך ובכל מקרה לא היה בידה לאשר כי הדוא"ל האמור הגיע. לטענתה במסגרת בדיקה שעשו בעקבות כתב התביעה ניסו לאתר את הדוא"ל הנ"ל אך זה לא אותר. טרם שנתייחס למחלוקת נמשיך בתיאור העובדתי.

13. בראשית חודש פברואר 2008 פנו XXXXXXXX והסוכן לXXXXXXXX בקשר לטיפול בבקשה (שנגעה גם לבקשה של עמית נוסף בXXXXXXXX – בנו של הסוכן). כעולה מעדותו של מר XXXXXXXX המקובלת עלינו, בעקבות הפניה נשלחה הבקשה בשנית הפעם לדואר האלקטרוני שלו.

לאחר שנבדקה הבקשה, פנה מר XXXXXXXX לנציגת XXXXXXXX – הגב' מ.ג. (להלן – **נציגת XXXXXXXX**), וביקש לשלוח את שתי הבקשות – זו של התובע וזו של העמית הנוסף, כשהן "מלאות וחתומות (עם תאריך עדכני). נא לשלוח עוד השבוע על מנת שנעביר את הכספים במעבר הקרוב – 13/03/08"⁸. נבהיר כי בקשת מר XXXXXXXX לקבל בקשה חתומה עם תאריך עדכני, נעוצה בהוראות המפקח לגבי מגבלת חלוף הזמן שבין חתימת העמית לבין העברת הבקשה לקרן המעבירה (במקרה זה XXXXXXXX).

⁵ סייפאת סעיף 7 לתצהיר מר XXXXXXXX.

⁶ עמ' 9 לפרוטוקול ש' 19 – 20.

⁷ נספח א' לתצהיר מר XXXXXXXX - במועד התצהיר מנכ"ל XXXXXXXX.

⁸ נספח ג' לתצהיר מר XXXXXXXX.

טוען התובע בסיכומיו כי מתוכן פנייתו הנ"ל של מר XXXXXXXX לנציגת XXXXXXXX שבה הוא האיץ בXXXXXXXX לפעול מהר כדי להעביר את כספי הצבירה עד ליום 15.3.08 ניתן ללמוד על ההתחייבות שנתן לתובע להעביר את כספי הצבירה תוך 3 שבועות. אין בידינו לקבל את הטענה, ודאי משטענה זו לא נטענה מראש ומשהתובע בחר שלא לעמת את מר XXXXXXXX עם הטענה בחקירתו הנגדית.

14. בו ביום, 25.2.08, שלחה נציגת XXXXXXXX למר XXXXXXXX את הבקשה "בשנית"⁹ עם חתימה של התובע, לכאורה חתימה מיום 24.2.08 (להלן – **הבקשה המתוקנת**). כבר בשלב זה יאמר כי התובע מכחיש שחתם בשנית על הבקשה, ולמעשה אין מחלוקת שהוא לא חתם שוב על הבקשה במועד הלכאורי¹⁰ כך שהמסקנה המסתברת היא שמאן דהוא (ככל הנראה נציגת XXXXXXXX או עובד אחר של XXXXXXXX¹¹) הוא שתיקן את תאריך החתימה.

במאמר מוסגר – והגם שהדבר חורג מהדרוש להכרעה בסכסוך שלפנינו- נדגיש כי תיקון הבקשה כאמור הוא מעשה שלא יעשה, בלשון המעטה, ויש לקוות כי XXXXXXXX והמפקח יפיקו את הלקחים הנדרשים ויפעלו לכך שמקרים דומים לא ישנו.

15. ביום 18.3.08 הועברו כספי הצבירה של התובע מXXXXXXXX לXXXXXXXX. התובע למד על מועד ההעברה רק בעקבות מכתב של XXXXXXXX, נושא תאריך 8.5.08, המיידע את התובע על ביצוע ההעברה ומועדה¹².

16. נוכח הגילוי של התובע על מועד ביצוע ההעברה הוא פנה לXXXXXXXX לקבלת הסברים. אלה ניתנו לו, ככל הנראה, במכתבו של מר XXXXXXXX מיום 22.5.08 – עליו השיב התובע במכתבו מיום 17.6.08¹³, כך:

"1. הריני מאשר קבלת מכתב מיום 22.05.08.

2. בנושא העברת קרן הפנסיה אשר בבעלותי אל 'XXXXXXXX' אני קבלתי את המסמכים ואין לי כל טענות כלפיך.
".....

מאוחר יותר ולאחר בירור מול XXXXXXXX, שב התובע וחזר בו מ"העדר הטענות" כלפי XXXXXXXX זאת נוכח עובדות שנמסרו לו על ידי XXXXXXXX.

17. לשלמות התמונה נציין את העובדות הבאות:

⁹ נספח ד' לתצהיר מר XXXXXXXX.

¹⁰ עדות מר XXXXXXXX בעמ' 19 לפרוטוקול ש' 17 – 18.

¹¹ עדות מר XXXXXXXX בעמ' 19 לפרוטוקול ש' 25 עד עמ' 20 ש' 3.

¹² נספח ד' לתצהיר התובע.

¹³ נספח ב' לתצהיר מר XXXXXXXX.

א. לפי הדו"ח השנתי של XXXXXXXX לשנת 2007¹⁴ לתובע נצבר נכון ליום 31.12.07 סכום של 616,776.69 ₪. ל-XXXXXXXX הועבר בגין התובע סכום של 585,937.85 ₪¹⁵. לפיכך "הפעור" הוא 30,838.84 ₪, שלטענת התובע נובע כולו מתשואה שלילית של XXXXXXXX.

ב. בשלהי שנת 2008 פנתה XXXXXXXX ל-XXXXXXXX וטענה כי יש להחזיר לה, מתוך כספי הצבירה של התובע, סכום של 13,927.55 ₪ וזאת משסכום זה נכלל בטעות בכספי הצבירה של התובע (להלן – **הסכום העודף**). סכום זה הועבר על ידי XXXXXXXX ל-XXXXXXXX. XXXXXXXX הודיעה על כך לתובע רק בדיעבד – במכתבו של מר XXXXXXXX מיום 168.12.08 – והפנתה אותו ל-XXXXXXXX, ככל שיש לו השגות על כך.

הגורם האחראי לעיכוב – האם XXXXXXXX ?

18. קודם שנבחן את שאלת האחריות לעיכוב, ראוי כי נציג, ולו בקליפת אגוז, את ההוראות הרלוונטיות לענייננו מתוך חוזר הניוד, שכולל הוראות מדוקדקות לגבי דרך ניוד כספי הצבירה:

- א. החוזר מבחין בין קרן מעבירה (XXXXXXXX) לקרן מקבלת (XXXXXXXX).
- ב. הוראת מבוטח לניוד הכספים צריכה להינתן על גבי "כתב הוראה והתחייבות בלתי חוזרת" (נספח א' לחוזר הניוד).
- ג. תוקף ההוראה מותנה, בין היתר, בכך שהקרן המקבלת תחתום על "כתב ההתחייבות" לא יאוחר מ- 21 ימי עסקים ממועד חתימתו של המבוטח העובר.
- ד. במקרה של התובע, עם חתימת הקרן המקבלת על כתב ההתחייבות נוצר "מועד קובע".
- ה. תוך 10 ימי עסקים מהמועד הקובע מחויבת הקרן המקבלת להעביר לקרן המעבירה "קובץ מרכז" בנוסח הקבוע בנספח ב' לחוזר. לפי חוזר הניוד על הקובץ המרכז לכלול מסמכים שונים ובכלל זה: כתב ההתחייבות האמור, פירוט המועד הקובע וכן הצהרה חתומה של עובד הקרן המקבלת בדבר נכונות המועד הקובע.
- ו. את הקובץ המרכז יש להעביר לכתובת דואר אלקטרוני יעודית שנקבעה על ידי הקרן המעבירה.
- ז. לפי סעיף 7 א לחוזר 2005, כפי שתוקן בחוזר 2007, יום העברת הכספים יהא ה- 15 **"בכל חודש שלאחר החודש הקלנדרי העוקב לחודש בו התקבל"** בקרן המעבירה הקובץ המרכז.

19. עיקר הטענות של התובע ושל XXXXXXXX המופנות כלפי XXXXXXXX מבוססות על הטענה שביום 25.12.07 הועברה לאחרונה, בדואר אלקטרוני, הבקשה של התובע. טענה זו נבחן להלן, אך קודם נזכיר כי את טענת התובע כאילו הבקשה הועברה ל-XXXXXXXX בפקס ביום 12.12.07 דחינו, משזו לא הוכחה.

¹⁴ נספח א' לתצהיר התובע.

¹⁵ נספח ד' לתצהיר התובע.

¹⁶ נספח ה' לתצהיר מר XXXXXXXX. בסיכומי התובע ננקב משום מה התאריך 12.8.08, ככל הנראה בשגגה. שכן – לעניין החזרת הסכום האמור אין בתכתובת שבין הצדדים (נספחים ו' – ז' לתצהיר התובע), שהיא מאוחרת ליום 12.8.08, כל איזכור לסוגיה זו.

20. כאמור, לטענת XXXXXXXX (והתובע על יסוד טענת XXXXXXXX) ביום 25.12.07 היא שלחה את הבקשה לXXXXXXXX בדואר אלקטרוני. לטעמינו טענה זו לא הוכחה, ואלה טעמינו בתמצית:

א. הנטל להוכיח את משלוח הדואר האלקטרוני האמור מוטל על הטוען למשלוח זה – במקרה זה XXXXXXXX (והתובע). XXXXXXXX הכחישה כי קיבלה מXXXXXXXX את הודעת הדואר האלקטרוני הנטענת.

ב. XXXXXXXX או התובע כלל לא העידו את מי ששלחה את אותה הודעת דואר אלקטרוני טענת וגם לא המציאו "אסמכתה" על כך שהודעת הדואר האלקטרוני אכן הגיעה ליעדה.

ג. התובע מתייחס למשלוח הבקשה המתוקנת ע"י נציגת XXXXXXXX ולכך שנכתב בה כי הבקשה נשלחת בשנית. לטענתו משמעות הדבר שהפעם הראשונה היתה ב- 25.12.07, והשניה ביום 25.2.08. אין בידינו לקבל את הטענה. מעיון בסעיף 18 לתצהירו של מר XXXXXXXX ומעדותו עולה כי הטפסים במתכונת החסרה נשלחו בתחילת חודש 2/08 בעקבות פניית XXXXXXXX והסוכן לבדוק מדוע לא בוצע המעבר, אלא שאז גילה ליקויים שונים בהם ובעקבות בקשתו נשלחה הבקשה המתוקנת "בשנית" – שלפי שיטת XXXXXXXX היא השלישית בסך הכל: הראשונה - ביום 25.12.07, ולגביה יש מחלוקת אם התקבלה בXXXXXXXX, השניה - בתחילת 2/08, והשלישית – ביום 25.2.08).

במאמר מוסגר ועל מנת למנוע הישנות תקלות הנובעות מהעדר אישור מסירה של פניה בדואר אלקטרוני, ראוי כי המפקח יבחן דרכים לכך, כגון: דרישה לקיומו של אישור קבלה על קבלת בקשת העברה בדואר אלקטרוני.

21. יתרה מזאת – אפילו נניח כי נשלחה ההודעה הנטענת לא יהיה בכך כדי להועיל, ונסביר: לטענת XXXXXXXX (והתובע על יסוד טענת XXXXXXXX) הודעת הדואר האלקטרוני נשלחה לכתובת XXXXXXXX. לפי חוזר הניוד נדרש ש"הודעה" לקרן המעבירה תועבר לכתובת דואר ייעודית שנקבעה. XXXXXXXX טענה כי הכתובת הייעודית שלה, עוד מאמצע שנת 2007, היא הכתובת XXXXXXXX. לטעמינו לא הוכח כי הכתובת אליה נשלחה ההודעה מיום 25.12.07 היא הכתובת שנועדה לקבלת ההודעות האמורות.

XXXXXXXX תמכה את טענתה בעדותו של מר XXXXXXXX, שלפי הנטען הוא זה שטיפל בעדכון הכתובת וכן צרפה תדפיס, מתוך אתר משרד האוצר, של כתובות דואר אלקטרוני ייעודיות כאמור, ובכלל זה של XXXXXXXX.¹⁷

¹⁷ נספח ד' לתצהיר מר XXXXXXXX.

מנגד טוענת XXXXXXXX כי התדפיס אינו מוכיח את הנטען, שכן בתחתיתו מצויין "הדף עודכן ביום 25/2/2009". אין בידינו לקבל טענה זו, שכן צודקת XXXXXXXX שהערה בתחתית הדף אין משמעה בהכרח כי XXXXXXXX היא שעדכנה את כתובתה ויתכן שחברה מנהלת אחרת עשתה זאת. יתרה מכך, גם אם התדפיס אינו מספק, הרי שתדפיס זה נתמך בתצהירו ועדותו של מר XXXXXXXX. וכנגד אלה לא הובאה כל ראיה ממשית. XXXXXXXX נבנית על הנאמר על ידי מר XXXXXXXX במהלך חקירתו הנגדית¹⁸ ובה הוא אישר, מתוקף היותו מנכ"ל XXXXXXXX, כי הכתובת אליה שלחה XXXXXXXX היא כתובת הדואר האלקטרוני הייעודית. לטענתו, הוא אף וידא "לפני הדיונים שגם קרנות אחרות שלחו למייל זה". אנו מתקשים לקבל טענה זו. לא ברור מדוע נוכח המחלוקת העובדתית הברורה בעניין זה לא טרח מר XXXXXXXX לציין דברים אלה בתצהירו. בסעיף 9 לתצהירו - כל שטען היה שזו היתה הכתובת הידועה XXXXXXXX ובהמשך ציין כי למיטב ידיעתו גם קרנות אחרות שלחו לאותה כתובת.

22. אולם גם אם הודעת הדוא"ל מיום 25.12.07 שנשלחה מוענה לכתובת הנכונה, לא יהיה בזה כדי להועיל – כאמור משמסירת ההודעה לא הוכחה.

23. יתרה מזאת, אין מחלוקת כי XXXXXXXX לא שלחה ביחד עם אותה הודעת דוא"ל את כל המסמכים הדרושים, למשל הצהרה של עובד הקרן והתחייבות בלתי חוזרת של XXXXXXXX¹⁹. הצהרה זו צורפה רק ביחד עם הבקשה מיום 25.2.08.

24. ולבסוף וזה העיקר – אין מחלוקת כי XXXXXXXX לא המציאה לXXXXXXXX "קובץ מרכזי". משכך לא קמה לפי החוזר החובה להעביר את הכסף (ראו סעיף 18 ה' לעיל). למעשה, XXXXXXXX הודתה בעניין זה בדיון מיום 6.10.10, שם נאמר מפי ב"כ XXXXXXXX "לשאלת בית הדין אני מאשרת כי אכן הקובץ עבר רק בחודש פברואר 2008, ולכן מבחינת XXXXXXXX הם יכלו להעביר את הכסף רק ב- 15/04/08"²⁰.

25. נוכח האמור לעיל שוכנענו כי XXXXXXXX היתה מודעת לראשונה לבקשת ההעברה של התובע רק בחודש פברואר 2008. משכך, גם לא נפל כל פגם בדרישת מר XXXXXXXX, על יסוד האמור בחוזר הנייד, לקבל טופס בקשה שמועד החתימה של המבוטח תואם את דרישת החוזר.

נוכח מסקנה זו, ביחסים שבין התובע לXXXXXXXX ממילא לא היתה חשיבות לטענת התובע לגבי הבטחה לנייד את כספי הצבירה תוך 3 שבועות, שכן ממילא בין יום 25.2.08 ליום העברת הכספים – 18.3.08 ובשים לב ליום השבת, חלפו כ- 3 שבועות.

¹⁸ עמ' 21 לפרוטוקול ש' 18 ואילך.

¹⁹ ניתן להשוות בין הצרופות לפנייה הנטענת מיום 25.12.07 (נספח א' לתצהיר מר XXXXXXXX) לבין המסמכים שנוספו לפנייה מיום 25.2.08 (נספח ו' לתצהיר מר XXXXXXXX).

²⁰ עמ' 2 לפרוטוקול ש' 2 – 3.

26. משזו מסקנתנו, הרי שלא הוכח כי נפל פגם בהתנהלות XXXXXXXX, ודין התביעה כנגדה בעילה זו להדחות. משזו מסקנתנו, נותר לבחון את אחריותה של XXXXXXXX.

הגורם האחראי לעיכוב – חלקה של XXXXXXXX

27. כאמור התובע חתם על הבקשה ביום 11.12.07. XXXXXXXX מצידה חתמה על הבקשה (כתב ההתחייבות) ביום 12.12.07, משכך "המועד הקובע" הוא יום 12.12.07.

לא מקובלת עלינו טענת XXXXXXXX בסעיפים 35.6 – 35.7 לסיכומיה לפיה מאחר שהיא יכולה היתה לחתום על הבקשה תוך 21 ימי עסקים הרי שהמועד הקובע הוא 9.1.08. טענה זו טוב היה אלמלא נטענה, ולטעמנו היא חסרת תום לב. שכן הקובע אינו עד מתי יכולה היתה XXXXXXXX לחתום על כתב ההתחייבות, אלא מתי חתמה למעשה. לפי האמור בתצהירה היא חתמה ביום 12.12.07 – וזה הקובע.

במאמר מוסגר נעיר כי לכאורה XXXXXXXX כלל לא חתמה על הבקשה ביום 12.12.07. מה שנחתם באותו יום הוא טופס ההצטרפות לקרן הפנסיה. חתימת כתב ההתחייבות (שהוא נספח לחוזר הניוד) על ידי XXXXXXXX נעשתה רק מאוחר יותר. בכל מקרה, נוכח התנהלות XXXXXXXX יש לראות בה כמי, שלכל המאוחר ביום 25.12.07, התכוונה לחתום על הבקשה – ובהתאם יש לקבוע את "המועד הקובע".

28. לפי החוזר, משנוצר "מועד קובע" היה על XXXXXXXX, תוך 10 ימי עסקים, להעביר ל-XXXXXXXX את הבקשה, כפי הוראות החוזר. דהיינו, לכל המאוחר היה על XXXXXXXX להעביר את "הקובץ המרכזי" עד ליום 24.12.07 או 25.12.07²¹ (נוכח הוראות החוזר לגבי מועד העברת הכספים, אין למועד המדוייק חשיבות).

29. אלא ש-XXXXXXXX לא עשתה כן, ובכך היא זו שגרמה לעיכוב בניוד כספי הצבירה מ-XXXXXXXX ל-XXXXXXXX.

30. בשלב זה – השאלה המתעוררת היא מהו משך העיכוב שחל בהעברת הכספים. לפי סעיף 7 א' לחוזר הניוד (ראו סעיף 18 ז' לעיל) יום העברת הכספים יכול היה להיות ב-15.2.08, ונסביר: אילו XXXXXXXX היתה שולחת את הקובץ המרכזי במועד שלטענתה היא העבירה ל-XXXXXXXX את הבקשה, הרי שהחודש בו היה מתקבל קובץ זה היה חודש 12/07. מכאן שהחודש "העוקב" של חודש זה הוא חודש 1/08, ומכאן שה-15 "שלאחר החודש העוקב" הוא יום 15.2.08.

²¹ ככל שיוס יי בטבת, שחל ביום 19.12.07, אינו יום עסקים.

משדחינו את טענת התובע לגבי התחייבות XXXXXXXX להעביר את הכספים תוך 3 שבועות, ומשהתובע לא טען כי XXXXXXXX יצרה בפניו מצג כי ההעברה תבוצע תוך 3 שבועות - ממילא לא ניתן לקבוע כי יום העברת הכספים צריך היה להיות 15.1.08.

31. לאור האמור עולה כי חל עיכוב בן 32 ימים בהעברת כספי הצבירה של התובע מXXXXXXXX לXXXXXXXX (פער הזמן שבין 15.2.08 ל- 18.3.08).

שיעור הנזק

32. נוכח העיכוב בניוד כספי הצבירה של התובע ומשאין חולק כי התשואה של XXXXXXXX בתקופה שמיום 15.2.08 ועד ליום 18.3.08 היתה שלילית בשיעור שהוא גבוה מהתשואה השלילית של XXXXXXXX בתקופה המקבילה הרי שעל פני הדברים ברי כי העיכוב גרם נזק לתובע בשיעור הפער שבין התשואות של הקרנות האמורות.

33. באשר לשיעור הנזק הגענו לכלל מסקנה כי נדרשת השלמת טיעון ועדכון התחשיב. השלמת הטיעון נדרשת גם נוכח הוראות המפקח בחוזר הכרעות עקרוניות 1-4-2011 (להלן – **חוזר פיצוי בגין איחור**), ובמיוחד סעיפים 5 ו-9 ב' לחוזר.

34. **השלמת הטיעון תשמע ביום 13.1.13 בשעה 15:00**. לצורך ייעול הדיון, עד ליום 25.12.12 תמציא XXXXXXXX לבית הדין פירוט, נתמך בתיעוד או תצהיר, של יתרת התובע ליום 15.2.08 וכן את שיעור התשואה לתקופת הפער כאמור בסעיף 32 לעיל. בית הדין ער לנטען בסעיף 74 לסיכומי XXXXXXXX, אך בהעדר אסמכתאות לנתונים המופיעים שם מתבקש האמור. עד ליום 25.12.12 תמציא XXXXXXXX לבית הדין פירוט, נתמך בתיעוד או תצהיר, באשר לשיעור התשואה לתקופת הפער.

ככל שהתובע יחלוק על הנתונים שיומצאו כאמור, הוא יגיש הודעה מנומקת עד ליום 6.1.13.

העילה השניה – תשלום הפיצוי

35. אין לנו צורך להידרש לקיומו של פער כזה או אחר בדו"חות, ממילא XXXXXXXX לא חולקת כי התחייבה לפצות את התובע בסכום של 950 ₪. מכאן שהמחלוקת היחידה היא האם סכום זה הופקד אם לאו לחשבונו של התובע.

36. מעדותו של מר XXXXXXXX שנתמכה בתדפיס מצב החשבון של התובע – נספח ז' לתצהירו של מר XXXXXXXX, עולה כי נכון ליום 31.12.07 זוכה חשבונו בסכום של 950 ₪. נתון זה לא נסתר ולפיכך, דין התביעה כנגד XXXXXXXX בעילה זו להדחות.

סוף דבר - חלקי

37. דין התביעה כנגד XXXXXXXX להדחות.

38. באשר לתביעה כנגד XXXXXXXX, יש להמתין להחלטה המשלימה בעקבות השלמת הטיעון **ביום 13.1.13 בשעה 15:00**, הכל כאמור בסעיף 34 לעיל.

39. באשר להוצאות המשפט, לרבות ביחסים אל מול XXXXXXXX – עניין זה יוכרע עם מתן ההחלטה המשלימה.

לאור האמור בסעיפים 14 סיפא ו- 20 סיפא לעיל, תעביר XXXXXXXX למפקח העתק מהחלטה זו.

החלטה תשלח לצדדים בפקס עם אישור מסירה טלפוני.

התיק יובא לעיון האב"ד ביום 26.12.12.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ג, (28 נובמבר 2012), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

גב' XXXXXXXX
XXXXXXXX
נציגת ציבור עובדים

אילן איטח, שופט

גב' XXXXXXXX
XXXXXXXX
נציגת ציבור עובדים

אילן איטח 3380/09-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)